

# РЕШЕНИЕ

№ 9573

гр. София, 23.06.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,**  
в публично заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Наташа Николова**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11875** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.73, ал.4 вр. чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата на Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на ДП „Национална компания железопътна инфраструктура“, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] срещу решение за определяне на финансова корекция № ФК-18/29.11.2023 г. на Ръководител на УО на ОПТТИ 2014-2020 г. по одобрен проект № BG16M1OP001-1.001- 0003 „Рехабилитация на железопътната линия П.-Б., Фаза 2“, с което е определена финансова корекция на бенефициера в размер на 25 % от всеки допустим разход, финансиран от безвъзмездна финансова помощ по договор № 11591/02.02.2022 г. за ОП № 3, на стойност 2 928 990,00 лв. без ДДС (с включени непредвидени разходи в размер на 99 720,00 лв.), с изпълнител Д. „БМ И.“.

С жалбата се оспорва решението за определяне на финансова корекция, като се излагат доводи за незаконосъобразност, поради противоречие с материалния закон. Твърди се, че не са налице основания за налагане на финансова корекция, тъй като не са осъществени твърдените нарушения, поради което не е налице нередност. Излагат се подробни съображения в тази насока. Във връзка с изложеното, се иска от Съда да постанови решение, с което да отмени оспорения акт, като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, представлява се от юрисконсулт К., която моли Съда да отмени оспорения административен акт по

изложените в жалбата съображения. Претендира сторените по делото разnosки съгласно представен списък по чл. 78 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответникът – Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014 – 2020 г., редовно уведомен, се представлява от държавни експерти с юридическо образование Й. и Г., които молят Съда на отхвърли депозираната жалба като неоснователна и недоказана. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, че Държавно предприятие „Национална компания „Железопътна инфраструктура“ е бенефициер по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014 – 2020 г., процедура № BG16M1OP001-1.001, сключен на основание Решение № 679/08.11.2017 г. на Министерски съвет на Република България вр. чл. 24, ал. 1, ал. 4 вр. чл. 45, ал. 2 от ЗУСЕСИФ /понастоящем ЗУСЕФСУ/ вр. чл. 3, ал. 1 и ал. 3 от Постановление № 162/05.07.2016 г. на Министерски съвет за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове вр. Проектно предложение ИСУН № BG16M1OP001-1.001-0003 „Рехабилитация на железопътната линия П. – Б., Фаза 2“ вр. т. IV „Вземане на решение за предоставяне на БФП“ от доклад на оценителна комисия, сформирана с Решение № ОПТТИ-36/11.10.2016 г., одобрен от Ръководителя на Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014 – 2020 г. на 29.09.2017 г.

Управляващият орган /УО/ е започнал процедура за администриране на нередност на основание чл. 69, ал. 2 от ЗУСЕСИФ (във връзка с §70 от ПЗР на ЗУСЕФСУ), във връзка с извършена проверка на открита по вид процедура, съгласно Закона за обществените поръчки, с предмет „Проектиране и изграждане на 7 надлеза в гара Х. А. и в железопътни участъци Нова З.-К. и Завой-Ц. на мястото на съществуващи прелези“, по проект „Рехабилитация на железопътната линия П.-Б., Фаза 2“. Сключен договор № 11591 /02.02.2022 г. по обособена позиция № 3 (ОП № 3) с предмет Проектиране и изграждане на 1 нов пътен надлез на км. 158+777 и 1 нов пешеходен надлез на км. 160+300 в междугарието К.-К., с изпълнител Д. „БМ И.“, на стойност 2 928 990,00 лв. без ДДС, и сключено допълнително споразумение № 1 / 24.01.2023 г. към договор № 11591 / 02.02.2022 г.

В хода на извършената проверка от страна на УО на Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014 – 2020 г. са установени следните нарушения на ЗОП:

Констатация 1: Ограничителни условия или изисквания - нарушение на чл. 111, ал. 7 във вр. с чл. 111, ал. 5 от ЗОП, изразяващи се в това, че в Раздел II „Предмет“, т. П.2) „Информация за ОП 3“, подт. П.2.11) „Информация относно опциите“ за ОП № 3 на обявлението за обществената поръчка, в Раздел VI. „ГАРАНЦИИ. СКЛЮЧВАНЕ НА ДОГОВОР. ИЗМЕНЕНИЕ НА ДОГОВОРА“, т. 1.2 „Други гаранции“, подт. 1.2.1.1 от документацията за участие, възложителят е предвидил опция за предоставяне на

авансово плащане, като е указал, че „При активиране на опцията за предоставяне на авансово плащане при условията на договора, изпълнителят представя безусловна и неотменяема банкова гаранция в оригинал, обезпечаваща авансовото плащане, покриваща 100 % размера на исканото авансово плащане (с включен ДДС) и със срок на валидност до окончателното му възстановяване/приспадане, като при необходимост срокът се удължава или се издава нова банкова гаранция“.

С горепосочено изискване възложителят ограничава участниците в обществената поръчка, както и определеният за изпълнител да представи гаранция за авансово предоставени средства във форма, каквато възложителят е избрал - банкова гаранция, вместо участникът сам да избере една от трите форми на гаранция (посочени в чл. 111, ал. 5 от ЗОП), каквото право е предоставено на участника в чл. 111, ал. 7 от ЗОП. Горепосочено изискване органът е квалифицирал като нарушение на чл. 111, ал. 7 във вр. с чл. 111, ал. 5 от ЗОП.

Посочил е, че нарушението попада в хипотезата по т. 11, б.,б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, за която е предвидена финансова корекция в размер на 5 % (пет на сто) върху разходите по договора за обществена поръчка.

Констатация 2: неоснователно отстранен участник – нарушение на чл. 107, т. 2, б. „а“ от ЗОП, във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП.

С Решение № 87 от 26.11.2021 г. на генералния директор на ДП „Национална компания Железопътна инфраструктура“, е отстранен участникът „ЩРАБАГ“ ЕАД по обособена позиция № 3, на основание чл. 54, ал.1, т. 5, б. ”б” от ЗОП, във връзка с чл. 107, т. 1., като единственият мотив за отстраняването е: участникът не е предоставил изискваната информация, включително след прилагане на чл. 54, ал. 9 от ППЗОП, свързана с изпълнението на критериите за подбор в еЕЕДОП, Част IV: Критерии за подбор, Раздел В: „Технически и професионални способности” в поле „Образователна и професионална квалификация”, съгласно изискванията посочени в Раздел III. 1.3) Технически и професионални възможности от обявлението за поръчка и в Раздел III. Изисквания към участниците, т.2. „Критерии за подбор”, т. 2.9. „Технически и професионални способности. Изисквано минимално ниво”, т. 2.9.2. и т. 2.9.5.2. от документацията за обществената поръчка, по отношение на участие в минимум един завършен обект за ново строителство и/или реконструкция на пътни/железопътни съоръжения (надлези, и/или виадукти, и/или мостове), за позиция Ключов експерт част Пътна. Констатациите и мотивите на комисията са подробно обективирани в Протокол № 6/15.06.2021 г. и Протокол № 10/19.07.2021 г.

Органът е констатирал, че комисията е направила заключения, които не кореспондират с декларираните обстоятелства, като част офертата, както за отстраненият участник, така и за допуснатият участник, а в следствие и определен за изпълнител, до по-нататъшно участие в процедурата и е допуснала единият участник до по-нататъшно участие, а другият го е отстранила.

Предвид изложеното, участникът „ЩРАБАГ“ ЕАД е отстранен неоснователно от понататъшно участие в процедурата, с което е нарушен чл. 107, т. 2, б. „а“ от ЗОП, във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП.

Нарушението попада в хипотезата на т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25 % (двадесет и

пет на сто) от разходите по засегнатия договор.

Констатация 3: - изпълнител, който не отговаря на всички изисквания на възложителя - нарушение на чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗОП във вр. чл. 58, ал. 1, т. 1 от ЗОП.

1. В Раздел III. „Правна, икономическа, финансова и техническа информация“, III. 1) Условия за участие, т. III.1.3) „Технически и професионални възможности“, в „Изисквано минимално/ни ниво/а (в приложимите случаи) за обособени позиции № 1, № 2, № 3 и № 4: точка 3 от обявление за обществената поръчка, с изходящ номер ЖИ-4418/03.02.2021 г., публикувано в Регистър на обществени поръчки на 08.02.2021 г., и в документацията, Раздел III „ИЗИСКВАНИЯ КЪМ УЧАСТНИЦИТЕ“, т. 2 „КРИТЕРИИ ЗА П.“, точка 2.6.5.3., възложителят е изискал „Участникът трябва да има внедрена система за управление на качеството по стандарт БДС EN ISO 9001:2015 или еквивалент, с обхват на сертификация, включващ строителство на обекти/елементи от транспортната инфраструктура. Възложителят приема и други доказателства за еквивалентни мерки за осигуряване на качеството при условията на ЗОП“.

На основание чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗОП, определеният за изпълнител Д. „БМ И.“ е следвало да представи актуални документи, с които се доказва декларираната липса на основания за отстраняване или декларираното изпълнение на критериите за подбор.

Гореописаната липса на документ води до нарушение на чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗОП във вр. чл. 58, ал. 1, т. 1 от ЗОП.

На основание чл. 112, ал. 2, т. 3 Възложителят не сключва договор, когато участникът, класиран на първо място: не докаже, че не са налице основания за отстраняване от процедурата.

Нарушението попада в хипотезата на т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25 % (двадесет и пет на сто) от разходите по засегнатия договор.

2. В Раздел III. „Правна, икономическа, финансова и техническа информация“, III. 1) Условия за участие, т. III. 1.3) „Технически и професионални възможности“, в „Изисквано минимално/ни ниво/а (в приложимите случаи) за обособени позиции № 1, № 2, № 3 и № 4: точка 1 и точка 2 от обявлението за обществената поръчка, с изходящ номер ЖИ- 4418/03.02.2021 г., публикувано в Регистър на обществени поръчки на 08.02.2021 г., и в документацията, Раздел III „ИЗИСКВАНИЯ КЪМ УЧАСТНИЦИТЕ“, т. 2 „КРИТЕРИИ ЗА П.“, в подточки 2.9.5. Изисквано минимално ниво, възложителят е изискал:

„2.9.5.1. Участникът трябва да е изпълнил минимум една дейност за строителство с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката, за последните пет години от датата на подаване на офертата. За „изпълнена дейност за строителство“ се приема, тази, която към датата на подаване на офертата е одобрена и приета от съответния възложител, клиент, получател, или компетентен орган, или чрез посочване на публичен регистър, в който е публикувана информация за строителни дейности, които включват ново строителство и/или реконструкция на минимум едно пътно/железопътно съоръжение (надлез/и и/или виадукт/и и/или мост/ове и/или естакада/и).

На основание чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗОП, определеният за изпълнител Д. „БМ И.“ е следвало да представи актуални документи, с които се доказва декларираната липса на основания за отстраняване или декларираното изпълнение на критериите за подбор.

Описаната липса на документ води до нарушение на чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗОП във вр. чл. 58, ал. 1, т. 1 от ЗОП.

На основание чл.112, ал. 2, т. 3 Възложителят не сключва договор, когато участникът, класиран на първо място: не докаже, че не са налице основания за отстраняване от процедурата.

Нарушението попада в хипотезата на т. 14 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25 % (двадесет и пет на сто) от разходите по засегнатия договор.

Констатация 4: недостатъчна документална проследимост за възлагане на поръчката - нарушение на чл. 111, ал. 2 от ЗОП.

1. В ценовото си предложение от офертата, участникът определен за изпълнител, в точка 3 в ЦАИС Е., подточка 3.1 „Предлагана обща цена за изпълнение на поръчката без включен ДДС“ е посочил 2 928 990,00 лева без ДДС. При пресмятане на 5% от 2 928 990,00 лв., стойността на гаранцията, обезпечаваща изпълнението на договора, следва да е в размер на 146 449,50 лв. без ДДС.

Посоченият размер на гаранцията за изпълнение на договора 141 463,50 лева без ДДС не съответства на посоченият размер 5% от стойността на договора, съгласно разпоредбата на чл. 111, ал. 2 от ЗОП.

На УО не са представени документи от които да е видно, че е внесена гаранция в изискуемият от закона размер, а именно - 5% от стойността на договора.

Нарушението попада в хипотезата на т. 16, б. “а“ от Приложение № I към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25 % (двадесет и пет на сто) от разходите по засегнатия договор.

2. С писмо вх. № ЖИ-45139/28.10.2022 г., изпълнителят по договор № 11591/02.02.2022 г., в изпълнение на чл. 76, т. 1.1. от същия, писмено е отправил искане за активиране на опцията авансово плащане и е приложил Б. гаранция за обезпечаване на авансово плащане за размера на авансовото плащане 339 512,40 лв. с ДДС, респективно 282 927,00 лв. без ДДС.

Размер на представената банкова гаранция - 339 512,40 лв. с включен ДДС, обезпечаваща 100% размера на авансовото плащане с включен ДДС, респективно 282 927,00 лв. без ДДС, представляващо 10% от стойността на договора, съгласно чл. 111, ал. 2 от ЗОП, не отговаря на посоченият размер на общата стойност, посочена в образец № 5-3 „ЦЕНОВО ПРЕДЛОЖЕНИЕ за обособена позиция № 3“, попълнен и прикачен в точка 3.2. „П. ценово предложение съгласно приложения образец № 5-3“ в ЦАИС Е., като участникът определен за изпълнител е посочил като точка 5. Обща стойност (1+2+3+4), който е 3 514 788,00 лева (съгласно образца с ДДС), респективно 2 928 990,00 лв. без ДДС.

При пресмятане на 10% авансово плащане с ДДС от 3 514 788,00 лв., съгласно ценовото предложение на изпълнителя, стойността на авансовото плащане по договора следва да е в размер на 351 478,80 лв. с ДДС, респективно 292 899,00 лв. без ДДС.

На УО не са представени документи от които да е видно, че е внесена гаранция в различен размер, съответстващ на сумата от 292 899,00 лв. без ДДС.

Гореописаната липса на документ води до нарушение на чл. 111, ал. 2 от ЗОП.

Нарушението попада в хипотезата на т. 16, б. “а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25 % (двадесет и пет на сто) от разходите по засегнатия договор.

3. Възложителят е посочил условията, при които ще сключи допълнително споразумение.

С писмо вх. № ЖИ-45139/28.10.2022 г., изпълнителят по договор № 11591/02.02.2022 г., в изпълнение на чл. 76, т. 1.1. от същия, писмено е отправил искане за активиране на опцията авансово плащане.

В нарушение на разпоредбата на чл. 76, т. 1.4. от договора, изпълнителят не е посочил в искането сумата представляваща до 10%.

От водената кореспонденция между възложителя и изпълнителя, в изпълнение на чл. 76 от договора, става ясно, че възложителят не е указал на изпълнителя условието на чл. 76, т.1.4. и не става ясно как възложителят е посочил в допълнителното споразумение размер на авансовото плащане точно 10% или 282 927,00 лв. без ДДС.

На УО не са представени документи от които да е видно, че е изпълнено условието на чл. 76, т. 1.4. от договора за искания размер на аванса.

Нарушението попада в хипотезата на т. 16, б. „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25 % (двадесет и пет на сто) от разходите по засегнатия договор.

С оглед изложеното, бенефициентът е уведомен за констатираното нарушение с писмо изх. № 10-22- 793/01.11.2023 г. на Ръководителя на УО, като му е даден срок от две седмици да представи своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства.

Във връзка с описаната фактическа обстановка административният орган е приел, че е налице нарушение по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ (във връзка с §70 от ПЗР на ЗУСЕФСУ - обн. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.), което е основание за извършване на финансова корекция, тъй като е налице: неоснователно отстранен участник, което е нарушение на чл. 107, т. 2, б. „а“ от ЗОП, във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП.

Въз основа на извършения фактически и правен анализ, и на основание чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ (във връзка с §70 от ПЗР на ЗУСЕФСУ), в качеството си на Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020, и във връзка с чл. 72, ал. 3 от ЗУСЕСИФ (във връзка с §70 от ПЗР на ЗУСЕФСУ), за констатираното нарушение по т.14 (договор № 11591/02.02.2022 г. по обособена позиция № 3) от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, и като са взети предвид обстоятелствата по чл. 72, ал. 1 и ал. 3 на ЗУСЕСИФ (във връзка с §70 от ПЗР на ЗУСЕФСУ), с оспореното в настоящото производство решение е определена Финансова корекция на бенефициента в размер на 25 % от всеки допустим разход, финансиран от безвъзмездна финансова помощ по договор № 11591/02.02.2022 г. за ОП № 3, на стойност 2 928 990,00 лв. без ДДС (с включени непредвидени разходи в размер на 99 720,00 лв.), с изпълнител Д. „БМ И.“.

По делото е приета административната преписка по издаването на оспореното решение и допълнително ангажираните от страните доказателства.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, който със Заповед № РД-08-302/19.06.2023 г.е оправомощил М. Г. Г. – директор на дирекция „Координация на програми и проекти“ да изпълнява функциите на ръководител на УО на Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ /ОПТТИ/ 2014-2020 г. Съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Процесното решение отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, във връзка с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. В настоящия случай не спори, че изискването на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕФСУ е спазено.

Решението за определяне на финансова корекция е издадено в предвидения срок, дадена е възможност за възражение, а индивидуалният административен акт е издаден на 29.11.2023г. и не е налице процесуално нарушение от категорията на съществените.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ, финансова подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ. По силата на законова делегация, установена в чл. 70, ал. 2 от ЗУСЕФСУ с ПМС № 57/28.03.2017 г. е приета Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, (включително нередности, за които се извършват финансови корекции по, ал. 1, т. 9) и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на закона за управление на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове, в сила от 31.03.2017 г. (наричана по-долу за краткост Наредбата). Нередностите, както и приложимите процентни показатели на финансови корекции за тях, са посочени в Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата. Съгласно чл. 143 (1) от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския

парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общо приложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, държавите членки носят отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми. Дефиницията за нередност е дадена в чл. 2, т. 36 от цитирания Регламент, според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Чл. 2, т. 37 определя като „икономически оператор“ всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава-членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. Доколкото в случая жалбоподателят ДП Н. участва като бенефициент в изпълнението на помощта от Европейските структурни и инвестиционни фондове, същият несъмнено се явява икономически оператор, който може да бъде субект на извършена нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент 1303/2013 г.

Вторият елемент е действие или бездействие, което води до нарушението на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане, а третият елемент от фактическия състав на нередността, се изразява в настъпила вреда за общия бюджет на Европейския съюз или такава, която би могла да настъпи. Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение /с действие или бездействие от стопанския субект – т.нар. икономически оператор/ и настъпването на вредата респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на нередността следва да бъде доказан и обоснован от административния орган, в проведеното административно производство, по определяне и налагане на финансовата корекция. Наличието на нарушение, не е достатъчно за определяне на финансова корекция, необходимо е да е изпълнен целият фактически състав на нередност по смисъла на цитирания Регламент, за да може да бъде определена финансова корекция.

В тежест на административният орган е с оглед на чл.170 ал.1 от АПК да докаже, че има нарушения на правото на ЕС или националното законодателство, извършени от бенефициента по проведената обществена поръчка.

Относно нарушението на чл. 59, ал. 6, във вр. с чл. 2, ал. 2 от ЗОП, във вр. с чл. 3, ал. 3 от Закона за К. на строителите (З.) правилно ръководителят на УО на ОПТТИ е констатирал посоченото нарушение, поради следното:

Разпоредбата на чл. 59, ал. 6 от ЗОП допуска възможност доказването на



съответствието с критериите за подбор да се извърши от всяко от лицата, включени в обединение, само когато условието произтича от изисквания на нормативен или административен акт. В случая такова изискване не е налице. Законът за К. на строителите урежда специални изисквания към лицата, извършващи строителство на територията на Република България, като чл. 3, ал. 2 от него предвижда вписване в ЦПРС на строителите, изпълняващи строежи от първа до пета категория по чл. 137, ал. 1 от ЗУТ.

В разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от З. е допусната възможност, когато физически или юридически лица се обединяват за изпълнение на строежи или отделни видове строителни и монтажни работи по чл. 3, ал. 2 от закона, не всички участници в обединението да са вписани в регистъра. Достатъчно е поне един от тях да има съответната регистрация в ЦПРС, т.е. специалният закон не изисква регистрация в ЦПРС на всички участници в обединението при изпълнение на строителство независимо, че ще се изпълняват строителни дейности. Регистрацията по З. не попада в изключението по чл. 59, ал. 6 от ЗОП, съгласно което може да се иска регистрация от всяко от лицата в обединението, които ще изпълняват поръчката (в конкретния случай строителството).

Жалбоподателят се позовава и на чл. 3, ал. 4 от З., съгласно който участието в обединението не поражда права за лицата, които не са вписани в регистъра самостоятелно да изпълняват строежи или отделни строителни и монтажни работи. Лицата, които не са вписани в регистъра, могат да извършват такива строително-монтажни дейности като част от обединението, след като в него участва поне едно лице, което притежава съответната регистрация.

При изпълнението на поръчката участниците в обединението, вкл. тези, които не са регистрирани в ЦПРС, няма да изпълняват самостоятелно строежи или отделни строителни и монтажни работи. Изпълнението на строежи или отделни строителни и монтажни работи от страна на членове на обединение, регистрирани за различна от изискуемите категория и група, ще се извършва съвместно с член на обединението, който притежава съответно изискуемата регистрация.

Макар тази хипотеза да е позволена от чл. 3, ал. 3 на З., то тя обаче не е предвидена в документацията за обществената поръчка като възможност.

Нерегистрирани в ЦПРС субекти, не могат да изпълняват самостоятелно строително-монтажни работи. Но в конкретния случай при изпълнението на поръчката участниците в обединението, вкл. тези, които не са регистрирани в ЦПРС, няма да изпълняват самостоятелно строежи или отделни строителни и монтажни работи, а само с член на обединението, който притежава изискуемата регистрация, както беше посочено по – горе. По отношение на цитираното съдебно решение в жалбата съдът счита, че същото не следва да се разглежда, тъй като е постановено по друг различен съдебен спор.

Безспорно в процедурата за възлагане на обществената поръчка е налице нарушение на чл. 111, ал. 5, във връзка с чл. 111, ал. 7 от ЗОП. Жалбоподателят твърди обратното, като аргументира тезата си с неправилно тълкуване на чл. 111, ал. 5 от ЗОП.

Твърдението на жалбоподателя, че застраховката, посочена в чл. 111, ал. 5, т. 3 от ЗОП, е възможна форма единствено на гаранцията, обезпечаваща

изпълнението на договора, но не и на гаранцията, която обезпечава авансово предоставените средства е невярно.

В чл. 111, ал. 4 и ал. 5 от ЗОП законодателят използва думата „гаранции“, която представлява множественото число на думата „гаранция“, т.е. визират се всички видове гаранции, поради което и разпоредбите не се отнасят само до гаранцията за изпълнение. Ако целта на законодателя е била да предвиди, че само гаранцията, обезпечаваща изпълнението на договора, може да се представи и във формата на застраховка, то щеше да бъде указано изрично. Видно от словесното и систематично тълкуване на чл. 111, ал. 5 от ЗОП посочените форми, в които може да се представят гаранциите, са относими към двата вида гаранции. Съдържащото се в нормата пояснение, а именно - „застраховка, която обезпечава изпълнението чрез покритие на отговорността на изпълнителя“, е с цел да се даде яснота на изпълнителя какъв вид застраховка да направи. Застраховката, издадена като гаранция на авансово плащане би следвало да покрива в полза на застрахования възникнало вземане за връщане на авансово платената сума.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че нормата на чл. 111, ал. 5, т. 3 от ЗОП не изключва възможността да се представя като форма на гаранция за авансово плащане и застраховка, но това е в резултат на преценка на възложителя, изразена като допустима възможност. Само в такъв случай изпълнителят ще може да представи гаранция за аванс под формата на „застраховка“. Посоченото тълкуване на разпоредбата е напълно несъответно на приложимия материален закон. В чл. 111 от ЗОП са определени размера, условията и формата, в които могат да се представят гаранциите, като никъде в текста не е разписана възможността възложителите сами да определят формата на изисканите от тях гаранции. Напротив, в ал. 7 от цитираната разпоредба изрично е посочено, че „участникът, определен за изпълнител, избира сам формата на гаранцията за изпълнение или за авансово предоставените средства.“

Платените авансово средства са пряко свързани с изпълнението на договора и представляват парична сума, чието предназначение е да подпомогне стартирането на изпълнението на договора и да осигури средства до момента на първото уговорено плащане, съгласно договора. От друга страна, когато възложителят отпуска авансови средства, той трябва да бъде сигурен, че при неточно или пълно неизпълнение на задълженията на изпълнителя по договора за обществена поръчка, ще може да си възстанови авансово предоставените средства. Поради тази причина, законодателят е предвидил възможност да се гарантират отпуснатите парични средства, като е заложил в чл. 111, ал. 5 от ЗОП три възможности за формата, в която могат да се представят гаранциите - парична сума или банкова гаранция или застраховка, която обезпечава изпълнението чрез покритие на отговорността на изпълнителя. Обстоятелството, че предоставянето на аванс е възможност, а не задължение, то законодателят е предвидил в ал. 7, че: „участникът, определен за изпълнител, избира сам формата на гаранцията за изпълнение или за авансово предоставените средства.“

Безспорно е и, че авансовото плащане е част от начина на плащане, съгласно документацията за участие в процедурата. В чл. 76, т. 2.2 от договора е

предвидено, че изплатеният аванс се приспада пропорционално по 20 % от стойността на всяко междинно плащане до пълното възстановяване на сумата по авансовото плащане.

В чл. 76, т. 1.5. от договора: „страните подписват допълнително споразумение за активиране на опцията, независимо чия е инициативата, след представяне от страна на Изпълнителя на безусловна неотменяема банкова гаранция - в оригинал, обезпечаваща авансовото плащане, покриваща 100 % размера на исканото авансово плащане (с включен ДДС) и със срок на валидност до окончателното му възстановяване/приспадане и след получаването на потвърждение от банката на Възложителя за валидността на банковата гаранция, представена от банката на Изпълнителя“, е в нарушение на чл. 111, ал. 5 и 7 от ЗОП. Това е така, тъй като ЗОП не предвижда варианти за предоставяне на аванс с допълнително споразумение или изначално, с предвиден в документацията за участие в процедурата аванс.

Предвидената от възложителя възможност в чл. 76 от договора, да се договори авансово плащане със сключването на допълнително споразумение между страните, на различно правно основание, не следва да води до неспазване на чл. 111, ал. 1, във връзка с ал. 5 и ал. 7 от ЗОП. След като с реализирането на предвидената възможност за договаряне между страните, чрез изменение на вече сключения договор, всъщност се постига промяна в начина на плащане, и освен междинни и окончателно, страните се съгласяват да е налице и авансово такова, то при залагането на изискването за формата на гаранцията за предоставянето му, възложителят е трябвало да се съобрази напълно с изискванията на чл. 111, ал. 5 и ал. 7 от ЗОП.

Разпоредбата на чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП предвижда възможност за изменение на договор за обществена поръчка, когато промяната е предвидена в документацията за обществената поръчка и в договора чрез ясни, точни и недвусмислени клаузи и това не води до промяна на предмета на поръчката. Следователно същата разпоредба се отнася до промяна на клаузи от договора, а не до промяна на законови разпоредби или тяхното заобикаляне. Разпоредбата на чл. 111, ал. 7 от ЗОП е императивна.

В процедурата е налице нарушение на чл. 107, т. 2, б. „а“ във връзка с чл. 2, ал. 1 от Закона за обществените поръчки, поради неоснователно отстранен участник от Обособена позиция № 3 с предмет: „Проектиране и изграждане на 1 нов пътен надлез на км. 158+777 и 1 нов пешеходен надлез на км. 160+300 в междугарието К.-К.“ от обществена поръчка: „Проектиране и изграждане на 7 надлеза в гара Х. А. и в железопътни участъци Нова З.-К. и Завой-Ц. на мястото на съществуващи прелези“ по четири обособени позиции.

Участникът „ЩРАБАГ“ ЕАД е отстранен неоснователно от по-нататъшно участие в процедурата, в нарушение на чл. 107, т. 2, б. „а“ от ЗОП, във вр. с чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗОП. „ЩРАБАГ“ ЕАД е отстранен от обществената поръчка без обаче да е налице твърдяното от жалбоподателя неизпълнение на критериите за подбор по отношение на Ключов експерт част Пътна. В документацията за участие в процедурата, възложителят е поставил изискване по отношение на участие в минимум един завършен обект за ново строителство и/или реконструкция на пътни/железопътни съоръжения (надлези, и/или виадукти и/или мостове), за позиция Ключов експерт част

Пътна“, като е пояснил, че „за Ръководител на проект и останалите ключови експерти под „завършен обект“ следва да се разбира извършено ново строителство и/или реконструкция на пътни/железопътни съоръжения (надлези и/или виадукти и/или мостове и/или естакади), за което има издаден документ от получателя или от компетентен орган, или чрез посочване на публичен регистър, в който е публикувана информация за изпълнението“.

Като единствен мотив за отстраняване на участника - „ЩРАБАГ“ ЕАД, възложителят е посочил, че участникът не е предоставил изисканата информация, включително след прилагане на чл. 54, ал. 9 от Правилника за прилагане на Закона за обществените поръчки, свързана с изпълнението на критериите за подбор в ЕЕДОП по отношение на участие в минимум един завършен обект за ново строителство и/или реконструкция на пътни/железопътни съоръжения (надлези, и/или виадукти, и/или мостове), за позиция Ключов експерт част Пътна.

Видно от декларациите от участника обстоятелства в ЕЕДОП предложеното лице за ключов експерт част Пътна е извършвало дейности по четири обекта, за които е посочено, че „са въведени в експлоатация“ съответно през 1982 г., през 1984 г., на 05.12.1999 г. и през 1992 г. Според изложеното в Протокол № 10/19.07.2021 г. от работата на комисията с посочената в ЕЕДОП информация, че „обектите са въведени в експлоатация“ не се доказва изпълнението на изискването за професионален опит на Ключов експерт част Пътна, тъй като предложеният експерт е участвал в дейности по обекти, които не отговарят на изискването на възложителя за „завършен обект“. Този извод следва от обстоятелството, че съгласно изискванията на възложителя за да е завършен обекта - за извършеното ново строителство и/или реконструкция на пътни/железопътни съоръжения (надлези и/или виадукти и/или мостове и/или естакади), следва да има издаден документ от получателя или от компетентен орган, или да е посочен публичен регистър, в който е публикувана информация за изпълнението, информация за което няма в ЕЕДОП.

Комисията е извършила формална преценка, без да съобрази обстоятелството, че обектите, посочени в повторно представения ЕЕДОП, които доказват специфичен опит относно ключов експерт - част Пътна са изградени и въведени в експлоатация преди повече от двадесет години, а два от тях преди около четиридесет години. Обективно това е период от време, през който е действала различна нормативна уредба в областта на обществените отношения относно приемането и въвеждането в експлоатация на строителни обекти и съоръжения. Изложеното в жалбата относно Закона за устройство на територията (ЗУТ) (в сила от 31.03.2001 г.) и Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството са неотнормирани, предвид обстоятелството, че посочените обекти са реализирани и въведени в експлоатация в период преди влизане в сила на ЗУТ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Комисията за разглеждане и оценка на офертите не е съобщила обстоятелството, че посочените от участника строителни обекти са изградени преди повече от двадесет години, период значително надхвърлящ времето, през което обичайно стопанските субекти поддържат архив за дейността си. Предвид изложеното, комисията за оценка и класиране на офертите е могла

да приложи чл. 54, ал. 13 от ППЗОП, като поиска от участника разяснения, относно заявените данни и/или да провери заявените данни в т.ч. и чрез изискване на данни от други органи и лица, което обаче не е било сторено. За административния орган е налице задължение да преценява всички факти и обстоятелства от значение за случая. Този принцип е изрично установен като задължение на органа в чл. 35 от АПК, който го задължава да постанови акта си след като изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите страни./ така и Решение №2421 от 15.03.2022 г. по адм. дело № 1224/2022 по описа на ВАС/. Същевременно при преценка на изискването на завършеност на обекта, с който избраният изпълнител по Обособена позиция № 3 Д. „БМ И.“ доказва че е изпълнил изискването за професионален опит на Ключов експерт част Пътна, Възложителят е приел, че посочената в ЕЕДОП информация - „Акт 15 от 10.12.2020 г.“ е напълно достатъчна. В ЕЕДОП Д. „БМ И.“ не е представило друга информация и/или документ, в подкрепа на посоченото обстоятелството. Дори при сключване на договора, избраният за изпълнител участник не е представил като доказателство за завършеността на обекта посоченият в ЕЕДОП Акт 15.

Видно от изложеното и двамата участници са посочили обстоятелства, които са декларативни. В единия случай обаче участникът е отстранен, а във втория - допуснат до по-нататъшно участие в процедурата и избран за изпълнител.

Правилно е констатирано и нарушение на чл. 112, ал. 1. т. 2 от ЗОП, във вр. чл. 58. ал. 1, т. 1 от ЗОП. Видно е, че възложителят е сключил договор с участник, който при сключването на договора не е представил необходимите доказателства за удостоверяване съответствието с критерия за подбор - участникът да има внедрена система за управление на качеството по стандарт БДС EN ISO 9001:2015 или еквивалент, с обхват на сертификация, включващ строителство на обекти/елементи от транспортната инфраструктура Според жалбоподателя в случая сертификат за внедрена система за управление на качеството по стандарт БДС EN ISO 9001:2015 или еквивалент, следва да се представи от участника в обединението, който ще извършва строителството - „МАРИБОР-СТРОЙ“ ЕООД, а не и от другият участник в обединението - „ГРАФЕНА ТРУП“ ЕООД, тъй като съгласно договора за обединение този участник „ще изпълнява само административни дейности и доставки на материали и оборудване“. Посочените аргументи са ирелевантни, тъй като видно от изложеното в оспорваното решение за определяне на финансова корекция, ясно е посочено, че представеният сертификат от „МАРИБОР-СТРОЙ“ ЕООД е с изтекъл срок на действие към датата на сключване на договора, тоест участникът избран за изпълнител не е удостоверил съответствието с критерия за подбор при сключването на договора.

Предвид изложеното правилна и съобразена с приложимите материални разпоредби е констатацията за наличие на нарушение.

В документацията за участие в процедурата, възложителят е поставил изискване като доказателство за „завършен обект“ да е налице издаден документ от получателя или от компетентен орган, или чрез посочване на публичен регистър, в който е публикувана информация за извършено ново

строителство и/или реконструкция на пътни/железопътни съоръжения (надлези и/или виадукти и/или мостове и/или естакади).

Жалбоподателя твърди, че на етап подбор, избраният за изпълнител участник, в ЕЕДОП е посочил такъв документ, а именно - Акт 15 от 10.12.2020 г. Също така в жалбата се излагат мотиви, че на етап сключване на договор, съответствието се доказва със списък на строителството и списък на персонала, които определеният за изпълнител, преди подписване на договора е бил предоставил. Последното обаче не се установява, тъй като определеният за изпълнител участник е представил удостоверение за добро изпълнение, с изх. № 21/спу 7723 от 01.12.2021 г., касаещо посоченият от участника обект, в което удостоверение никъде не е посочена дата на издаване на Акт 15, следователно не е удостоверена завършеността на обекта, съгласно изискванията на възложителя.

На основание чл. 112, ал. 1, т. 2 от ЗОП Д. „БМ И.“ е следвало да представи актуални документи, с които се доказва декларираната липса на основания за отстраняване или декларираното изпълнение на критериите за подбор, което видно от доказателствата обаче, не е извършено, поради което и изцяло правилна и съответна на закона е констатацията на ответника.

Съгласно чл. 111, ал. 2 от ЗОП гаранцията, обезпечаваща изпълнението на договора, не може да надвишава 5 на сто от стойността му. В документацията е посочено, че при сключване на договора избраният за изпълнител участник следва да представи гаранция за обезпечаване изпълнението на договора в размер на 5 (пет) % от договорната цена без ДДС.

Видно от съдържащата се в ЦАИС информация, и по-конкретно от подточка 3.1 „Предлагана обща цена за изпълнение на поръчката без включен ДДС“, участникът определен за изпълнител, е посочил като цена за изпълнение на поръчката - 2 928 990,00 лева без ДДС. В образец № 5-3 „ЦЕНОВО ПРЕДЛОЖЕНИЕ за обособена позиция № 3“, част от документацията за участие в процедурата, в точка 5 „Обща стойност (1+2+3+4)“, участникът определен за изпълнител, е записал сумата от 3,514,788.00 лева, което съгласно образца е стойността с ДДС или 2 928 990,00 без ДДС.

При пресмятането на 5% от посочената стойност - 2 928 990,00 лв. без ДДС, която представлява договорната цена за изпълнение на поръчката се получава гаранция в размер на 146 449,50 лв. без ДДС. В сключеният договор размерът на гаранцията за изпълнение обаче е 141 463,50 лева без ДДС.

Предвид изложеното по-горе Възложителят неправилно е определил и размера на авансовото плащане (10%) от стойността на договора, поради което размерът на гаранцията, обезпечаваща авансово предоставените средства, също е неправилен.

Съгласно чл. 76 от договора: „Договорът може да бъде изменен на основание чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗОП, а именно Възложителят предвижда следната опция:

1. Опция за предоставяне на авансово плащане, при следните условия:

1.1 Всяка от страните може да предложи активиране на опцията, като изпрати писмено предложение/искане до насрещната страна (Възложителят отправя „предложение“, а Изпълнителят прави „искане“);

1.2 Страната получила предложение/искане взема становище по него до 5 работни дни;

1.3 Предложението/искането за авансово плащане може да се представи след датата на стартиране на договора и преди извършване на първото междинно плащане;

1.4. Предложението/искането да е за сума представляваща до 10% от договорната цена без ДДС;

1.5. Страните подписват допълнително споразумение за активиране на опцията, независимо чия е инициативата, след представяне от страна на Изпълнителя на безусловна неотменяема банкова гаранция - в оригинал, обезпечаваща авансовото плащане, покриваща 100 % размера на исканото авансово плащане (с включен ДДС) и със срок на валидност до окончателното му възстановяване/приспадане и след получаването на потвърждение от банката на Възложителя за валидността на банковата гаранция, представена от банката на Изпълнителя.“.

Видно от водената кореспонденция между възложителя и изпълнителя, възложителят не е указал на изпълнителя условието по точка 1.4., а именно - изпълнителят да посочи сумата, която иска да му бъде предоставена като аванс в искането, което е отправил с писмо вх. № ЖИ-45139/28.10.2022 г. към възложителя, поради което и не е ясно как възложителят е определил в допълнителното споразумение сумата на авансовото плащане.

С оглед на изложеното настоящата инстанция намира, че е налице нарушение по чл.70, ал.1, т.9 от ЗУСЕСИФ вр. §70 от ПЗР на ЗУСЕФСУ, което правилно е подведено като основание за извършване на финансова корекция за извършено нарушение.Правилно нарушението е подведено като нередност от Приложение №1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности.Р. на ОПТТИ е мотивирал и обосновал наложената финансова корекция и нейния размер.

При констатирани повече от едно нарушения, процентът на финансови корекции не се натрупва, съгласно чл. 7 от Наредбана, поради което и е наложена корекция по констатация № 2, по т. 14 от приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25% от разходите по засегнатия договор.

Националното законодателство и законодателството на Съюза, в частност Регламент № 1303/2013 г., съответно Регламент № 1083/2006 с оглед на чл. 152 от Регламент № 1303/2013, не поставят като изискване единствено наличието на реална вреда. Нередност съществува и когато е налице възможност за нанасянето на вреда на общия бюджет, като няма изискване да се докаже наличието на точно финансово изражение. Това разбиране на разпоредбата на чл. 2, т. 36 Регламент № 1303/2013 следва от буквалното езиково тълкуване, което не оставя никакво съмнение за тази възможност – „има или би могло да има“. Това тълкуване на разпоредбата е трайно установено и в практиката на Съда на Европейския съюз дадено по повод на идентичните дефиниции в Регламент № 2988/1995, Регламент № 1083/2006, както и други секторни регламенти (виж решение I. v С., C-199/03, EU:C:2005:548, т. 31; решение Chambre L'Indre, C-465/10, EU:C:2011:867, т. 47, както и последното решение Wroclaw, EU:C:2016:562, т. 44. Нарушението на правото на съюза и в частност на принципите на равнопоставеност и недопускане дискриминация, които обективно се явяват нарушени при

въвеждане на незаконосъобразно изискване в документацията за участие и в обявлението за обществената поръчка създава потенциална възможност за настъпване на вреда в бюджета на Съюза.

Съгласно решение на съда на ЕС от 26.05.2016г. по преюдициални запитвания по съединени дела C-260/14 и C-261/14 неспазването на национални разпоредби от възлагащ орган, ползващ се от структурни фондове при възлагането на обществена поръчка, може да съставлява „нередност“ доколкото неспазването има или би имало като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на ЕС чрез отчитане на неоправдан разход.

В обобщение на изложеното, съдът намира, че оспореното решение, с което е наложена финансова корекция на ДП Н., не е засегнато от отменителните основания по чл.146 АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 –ти състав

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ДП „Национална компания железопътна инфраструктура“, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение за определяне на финансова корекция № ФК-18/29.11.2023 г. на Ръководител на УО на ОПТТИ 2014-2020 г. по одобрен проект № BG16M1OP001-1.001- 0003 „Рехабилитация на железопътната линия П.-Б., Фаза 2“, с което е определена финансова корекция на бенефициера в размер на 25 % от всеки допустим разход, финансиран от безвъзмездна финансова помощ по договор № 11591/02.02.2022 г. за ОП № 3, на стойност 2 928 990,00 лв. без ДДС (с включени непредвидени разходи в размер на 99 720,00 лв.), с изпълнител Д. „БМ И.“.

ОСЪЖДА ДП „Национална компания железопътна инфраструктура“ с ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Министерство на транспорта и съобщенията сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: